

Sygn. akt III Cz 1502/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SR del. Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 listopada 2014 roku

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko T. M.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jastrzębiu - Zdroju

z dnia 30 lipca 2014 roku, sygn. akt III RC 402/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że sumę udzielonego zabezpieczenia obniżyć do 500 (pięciuset) złotych miesięcznie.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 1502/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy udzielił zabezpieczenia roszczenia do czasu zakończenia postępowania w sprawie o alimenty w ten sposób, że zobowiązał pozwanego dołożenia na rzecz powoda po 1000 złotych miesięcznie, w pozostałej części wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalił. Sąd uznał, że kwota udzielonego zabezpieczenia odpowiada możliwościom zarobkowym pozwanego, a pozwoli częściowo zaspokoić usprawiedliwione potrzeby powoda w czasie trwania procesu, podkreślił, że matka powoda swój obowiązek alimentacyjny spełnia przez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie.

W zażaleniu pozwany zarzucił, że kwota udzielonego zabezpieczenia jest wygórowana, zakwestionował określone przez matkę uprawnione koszty jego utrzymania, wywiódł, że nie uchyla się od obowiązku opieki iłożenia na utrzymanie syna, podniósł, że ponosi wydatki za mieszkanie, w którym małoletni z matką zamieszkuje oraz spłaca raty kredytu hipotecznego, sam jest najemcą innego mieszkania, za który płaci czynsz, wniósł o zmianę postanowienia przez obniżenie sumy zabezpieczenia do 500 złotych miesięcznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Podstawą zabezpieczenia w sprawach o alimenty jest, stosownie do art. 753 § 1 k.p.c., uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Według art. 133 § 1 k.r. i op., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Stosownie do art. 135 § 1 k.r. i op., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Skarżący nie podważył istnienia roszczenia powoda. Kwestionując jego wysokość wskazał na to, że sam pokrywa opłaty mieszkaniowe za lokal, który zajmuje małoletni powód z matką i raty kredytu hipotecznego.

Żądając zasądzenia alimentów matka powoda w żaden sposób nie uprawdopodobniła kosztów utrzymania syna określonych w pozwie na 1400 złotych miesięcznie ani spodziewanych kosztów uczęszczania małoletniego do przedszkola oszacowanych w pozwie na 400 – 500 złotych miesięcznie. Pozwany w zażaleniu zakwestionował wskazaną przez matkę powoda wysokość kosztów jego utrzymania i wydatków związanych z uczęszczaniem do przedszkola.

Nie mógł Sąd Rejonowy w stanie sprawy, w jakim rozstrzygał o żądaniu zabezpieczenia, uznać za prawdopodobne twierdzenia matki powoda, że usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego wraz z wydatkami związanymi z jego uczęszczaniem do przedszkola sięgać będą 1800 – 1900 złotych miesięcznie nie licząc kosztów utrzymania mieszkania, w którym małoletni wraz z matką zamieszkuje. Wydatki mieszkaniowe łącznie z ratami kredytu hipotecznego ponosi pozwany, co podniósł on w zażaleniu i udokumentował. Przez ponoszenie kosztów utrzymania mieszkania, w którym powód wraz z matką zamieszkuje, pozwany spełnia część swojego obowiązku alimentacyjnego.

Zaskarżone postanowienie podlegało zatem zmianie w zakresie wnioskowanym przez pozwanego w zażaleniu. Pozwany w zażaleniu de facto uznał bowiem żądanie udzielenia zabezpieczenia w sumie 500 złotych miesięcznie.

Zabezpieczenie w zakresie określonym w zażaleniu udzielone zostało powodowi na czas trwania postępowania i w żadnym wypadku nie może przesądzać o końcowym wyniku sprawy.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz